

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1956-1957.

SÉANCE DU 27 JUIN 1957.

Rapport de la Commission de l'Agriculture chargée d'examiner le projet de loi tendant à modifier la loi du 1er juillet 1954 sur la pêche fluviale.

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 1956-1957.

VERGADERING VAN 27 JUNI 1957.

Verslag van de Commissie van Landbouw belast met het onderzoek van het wetsontwerp tot wijziging van de wet van 1 Juli 1954 op de riviervisserij.

Présents : MM. MULLIE, président; René DESMEDT, ESTIENNE, FRANCEN, HENSKENS, JADOT, MATERNE, ROELANTS et PIOT, rapporteur.

MESDAMES, MESSIEURS,

Votre Commission de l'Agriculture a examiné le projet de loi en question dans ses réunions du 21 et du 25 juin.

En guise d'introduction, le Ministre a résumé les discussions qui ont eu lieu à la Chambre.

Une proposition de loi de M. Sainte est à l'origine du projet. L'objet de la proposition initiale était plus large. Celle-ci visait non seulement à consolider la situation existante, mais elle étendait le droit de pêche de l'Etat à des cours d'eau qui furent non-navigables et non-flottables de tout temps. En outre, elle voulait ériger en infraction les obstacles mis à l'exercice du droit de pêche.

Finalement, la Chambre a adopté un texte qui se borne à « cliquer » la situation existante. Il stipule que le droit de pêche de l'Etat sera maintenu même au cas où un cours d'eau classé n'est plus, en fait, utilisé pour la navigation ou le flottage.

L'extension du droit de pêche à d'autres cours d'eau pose des problèmes compliqués d'ordre juridique et administratif, dont la solution aurait retardé le vote d'un projet.

La partie de la proposition Sainte relative aux sanctions pénales, fut également supprimée.

R. A 5351.

Voir :

Document du Sénat :

276 (Session de 1956-1957) : Projet transmis par la Chambre des Représentants.

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Uw Commissie van Landbouw heeft dit wetsontwerp behandeld in haar vergaderingen van 21 en 25 Juni.

Bij wijze van inleiding heeft de Minister de bespreking samengevat die in de Kamer plaats had.

Aan het ontwerp ligt een wetsvoorstel van de h. Sainte ten grondslag. Het oorspronkelijke voorstel was veel ruimer opgevat. Het beoogde niet alleen de huidige toestand op een hechtere basis te vestigen maar ook het visrecht van de Staat uit te breiden tot de waterlopen die te allen tijde onvlotbaar en onbevaarbaar zijn geweest. Bovendien wilde het de verhinderen van de uitoefening van het visrecht strafbaar stellen.

Ten slotte echter heeft de Kamer een tekst aangenomen die alleen de bestaande toestand bekrachtigt. Bepaald wordt dat het visrecht aan de Staat behoort zelfs wanneer een gerangschikte waterloop feitelijk niet meer voor de scheepvaart of het vloten wordt gebruikt.

De uitbreiding van het visrecht tot andere waterlopen doet ingewikkelde juridische en administratieve problemen rijzen, waarvan de oplossing de aanneming van het ontwerp vertraagd zou hebben.

Ook het gedeelte van het voorstel Sainte dat betrekking had op de straffen, werd ter zijde gelaten.

R. A 5351.

Zie :

Gedr. St. van de Senaat :

276 (Zitting 1956-1957) : Ontwerp overgemaakt door de Kamer der Volksvertegenwoordigers.

La proposition ainsi remaniée fut adoptée à l'unanimité des membres de la Chambre.

Quoique sous une forme quelque peu différente, un membre de Votre Commission reprend la partie de la proposition visant à étendre le droit de pêche de l'Etat à certains cours d'eau non-classés.

Il trouve la justification de cette extension dans le fait que l'Etat, qui jadis n'intervenait d'aucune façon en matière de cours d'eau non-navigables et non-flottables, supporte à présent certains frais d'entretien de ces eaux.

Un second argument en faveur de l'extension du droit de pêche découle du fait que les dépenses de réempoissonnement, supportées par les pêcheurs, profitent dans une certaine mesure aux pêcheurs en eaux non banales par la remonte naturelle des poissons.

Ce même commissaire souligne que son texte est juridiquement plus défendable que le texte proposé à la Chambre, du fait qu'il se borne à « assimiler », et ce uniquement en ce qui concerne le droit de pêche, certains cours d'eau non-classés aux cours d'eau classés.

Un commissaire combat l'amendement, qui révèle une tendance d'étatisation. Il s'agit d'une question de droit et d'équité. Il ne faut pas légiférer pour satisfaire l'un ou l'autre groupe et léser les intérêts d'autres.

Ce même commissaire demande que le problème posé par l'amendement en cause soit examiné par les Commissions réunies de la Justice et de l'Agriculture. Il est des aspects juridiques importants qui doivent être examinés car ils mettent des principes essentiels en cause.

Il signale notamment les difficultés qui pourraient surgir étant donné les nombreux baux en cours.

Vu l'importance des problèmes de principe mis en cause, le Ministre estime qu'une étude approfondie s'impose. Il fait remarquer que le classement des cours d'eau est de la compétence de son collègue des Travaux Publics, tandis que l'assimilation pour le droit de pêche est de sa compétence. Il faut, dit M. le Ministre, sauvegarder au maximum les intérêts des pêcheurs, mais l'examen de tout le problème demandera un certain temps. Il demande de ne pas insister pour le moment afin de permettre une décision sur les autres points soulevés, ceci dans l'intérêt des pêcheurs. Un commissaire appuie ce point de vue.

L'auteur de l'amendement en cause accepte de le retirer afin de ne pas retarder le vote du projet. Il annonce qu'il le redéposera sous forme de proposition de loi.

Aldus gewijzigd is het door de Kamerleden eenstemmig aangenomen.

Een commissielid neemt, hoewel in een enigszins verschillende vorm, het gedeelte van het voorstel over dat de uitbreiding van het visrecht van de Staat tot sommige niet gerangschikte waterlopen beoogt.

Ter rechtvaardiging van deze uitbreiding wijst hij er op dat de Staat, die zich vroeger niet inliet met de niet-bevaarbare en niet-vlotbare waterwegen, thans sommige onderhoudskosten voor deze wateren draagt.

Een tweede reden om het visrecht uit te breiden is dat degenen die in niet banale wateren vissers enigszins profiteren van de door de vissers gedragen herbepotingslasten aangezien de vissers natuurlijkwijze stroomopwaarts zwemmen.

Hetzelfde lid onderstreept dat zijn tekst, juridisch gesproken, beter te verdedigen is dan de door de Kamer voorgestelde aangezien hij zich er bij bepaalt sommige niet gerangschikte waterlopen « gelijk te stellen » met de gerangschikte, doch uitsluitend wat het visrecht betreft.

Een lid bestrijdt dit amendement omdat het van een statistische strekking doet blijken. Het gaat hier alleen om een rechts- en een billijkheidskwestie. Er moet niet langs wetgevende weg worden ingegrepen om de enen ter wille te zijn en de belangen van anderen te schaden.

Hetzelfde lid vraagt het door het amendement gestelde probleem te doen onderzoeken door de verenigde Commissies van Justitie en van Landbouw. Sommige belangrijke juridische aspecten moeten nader worden onderzocht omdat er wezenlijke beginselen mede gemoeid zijn.

Hij wijst onder meer op de moeilijkheden die kunnen ontstaan als gevolg van de talrijke lopende pachtvereenkomsten.

Gegeven het belang van de betrokken principiële kwesties is de Minister van oordeel dat een grondige studie is vereist. Hij merkt op dat de rangschikking van de waterlopen tot de bevoegdheid van zijn collega van Openbare Werken behoort terwijl hijzelf bevoegd is wat betreft de gelijkstelling inzake visrecht. De belangen van de vissers, aldus de Minister, moeten zoveel mogelijk worden gevrijwaard, maar het onderzoek van het probleem in zijn geheel, zal een zekere tijd vergen. Hij vraagt nu niet verder aan te dringen om op de andere punten een beslissing te kunnen nemen en zulks in het belang van de vissers zelf. Een lid treedt deze zienswijze bij.

De indiener trekt dan zijn amendement in om de stemming over het ontwerp niet te vertragen. Hij zegt dat hij zijn amendement in de vorm van een wetsvoorstel zal indienen.

L'amendement en question étant retiré, la motion de renvoi aux commissions réunies n'a plus d'objet.

Un Commissaire demande, étant donné la modification envisagée, quelle sera la situation de la Lesse. Le Ministre répond qu'en vertu de l'arrêté de 1956 déclassant cette rivière, le droit de pêche appartient aux riverains.

L'article unique du projet est adopté à l'unanimité moins une abstention.

Le présent rapport est approuvé à l'unanimité.

Le Rapporteur,
E. PIOT.

Le Président,
G. MULLIE.

Toen het amendement eenmaal was ingetrokken, verviel ook de motie om het ontwerp naar de verenigde Commissies te verzenden.

Een lid vraagt hoe na de voorgenomen wijziging de toestand van de Lesse zal zijn. De Minister antwoordt dat het visrecht, krachtens het besluit van 1956 waarbij de Lesse niet meer als gerangschikte waterloop wordt beschouwd, aan de oevereigenaars behoort.

Het enige artikel van het ontwerp wordt, op één onthouding na, éénparig aangenomen.

Dit verslag wordt eenparig goedgekeurd.

De Verslaggever,
E. PIOT.

De Voorzitter,
G. MULLIE.